

De mystica

Incepit prologus eiusdem
in pte scdaz de theolo-
gia mystica practice co-
scripta ab eodē sub. q.
consideratiōib⁹ sine in-
dustriis

Dractates in lectio-
nibus nris iā a multo qz/
uis interrupto tpe de theologia
mystica secuti sum⁹ ordinē in alīs
scientijs obseruat⁹. Ibi p̄us tra-
ditur de speculatiua qz practica
nihilomin⁹ hec sciētia sup̄ ceteras
multas hoc habet p̄priū vt specu-
latio in ea nec perfecte tradi nec
plene intelligi possit nisi practicus
p̄cesserit v̄sus Quāobrē deinceps
p̄ntis op̄is erit tradere sub aliqui-
bus considerationibus modos et
vias quib⁹ ad theologiā mysticā
habeat accessus. Perquirere enīz
quid sit theologia mystica et in qz
vi anime reponit et de differentia
eius ad speculatiua theologiā et
similia qualia p̄locuta sūt nō sat.
esse debet homi xpiano presertim
ecclastico. opus exercitatio qz req-
ritur qd vt fiat p̄dest non medio/
criter ap̄ire ea qz ad opus aggre-
diendū finiendū qz n̄caria sūt vel
accōmoda vt obseruen⁹. que etiā

theologia

p̄turbare soleāt opantē vt viten⁹
quoꝝ elucidatō nos expedir⁹ ab
bis omnibus que in hoc negocio
tractanda pridē suscepim⁹. Et di-
cimus in p̄mis qz magisteriū theo-
logie mystice et ordīs extatice seu
p̄fecte. Ihus xp̄us sibi soli sue qz
voluntati retinuit nec ad illud hu-
mana sufficit industria qz quis ipsa
non debeat penit⁹ derelinqui. Et
enī si om̄e datū optimū qz om̄e do-
nū p̄fectum. desursū est descendēs
a patre luminū p̄spicuū habet cō-
fidocratiōis huius principiū quod
donū p̄fecte ordīnis profluit a di-
uina voluntate tenente lucē in ma-
nibus sicut Job notat et exponit
gregl. qz dū vult illuminat et clau-
dit dū vult. Ceterū qz humana nō
sufficit industria posteri⁹ elucida-
bitur. Qz tamē non sit p̄sus ab i-
cienda docet aplis vocans nos
dei coadiutores nō compulsores
non preuētores ne dicamus ma-
nus nostra excelsa qz nō dominus
fecit hec omnia. Possit aut̄ duo/
decim industrie presupposite p̄us
afflatu diuino pro practica theo-
logie mystice sub totidez conside-
rationibus annotari. Prima dei
vocationē attēdere. Scda p̄priaz
op̄lexionē agnoscē. Tertia p̄priū
officiū vel statū aspicere. Quartā
semet ipsum ad perfectionem ex-
tendere. Quinta occupatiōes effu-
gere. Sexta curiositatē deponere.
Septima longanimitatē assumē.
Octaua passionum vel affectionū

practice conscripta

origines aduertere. Nona temp^o
tioneū et locū inq^re. Decima
somno et cibo moderanter indul-
gere Undecima meditationibus
p̄is generatuis affectuum silen-
ter infistere. Duodecima spiritū
a fantasmatib^z auertere s̄has igi-
tur industrias nouissime studiū re-
digere ad formā q̄ndā tractatulī
dum post laboriosam legationem
vtinā fructuosit̄ super negocio
pacis ecclastice regredi tandem
datū eēt a rhoma ad Januā vbi
prestolabamur conuentione iura-
tam & cōcordatā Marsilie per du-
os cōtendentes debere compleri
in saona. illic p̄dente nostra qua
frustrati tandē sumus exspectatōe
Ego ne vocationē datā male va-
cando consumerē sed obedire do-
mino dicenti per prophetā vacatez
videte quoniam ego suz de^o vacauī
ut viderē qua ratione qua ve in-
dustry cōtingeret essentiā dei cuz
sua exaltatione contemplando co-
gnoscere et cognoscēdo st̄plari

Cōsideratio. I mystice theo-
rie tres vocationū modos s̄m tri-
plicem in deum cōuersionē anime
et triplicem statū tendentiū oñdit

Dei vocationē attēdē. vōt
de^o ad salutē om̄es hoies
s̄iquidē vult om̄es hoies
s̄m apostolū saluos fieri. hinc ille
naturalis ap̄d vniuersos indelebi-
lis q̄z ad beatitudinem appetitus,
nihilominus in via diuine vocatō

CCClxv.

nis aliis sic et sic ambulat s̄m di-
uisiōes gratiaꝝ amministratōnū
et operationum vt deducit aplis
Alīj quidē per spiritū datur s̄mo
sapientie. alīj autez sermo scientie
alīj fides. alīj gratia sanitatū: alīj
opera virtutū. alīj prophetia. Alīj di-
stinctio spiritū. Alīj gratia lingua-
rum. alīj interprtatio sermonū. hec
aut̄ omnia ōpatur vnuis atqz idē
spiritus diuidens singulis prout
vult. Sicut corpus vnu est & mem-
bra habz diuersa officia qz varia
Ecce q̄ sermo sapiētie quātū gra-
tia cōtemplationis plurimū simul
est vel eadē reputetur datur. per
spiritum huic aut illi. nō omnibus
sicut nec grā sanitatum nec fides
hoc est vt arbitror par in creden-
do. nec operatio virtutū nec proph-
etia et ita de reliquis. Quemadmo-
dum igitur nō om̄es vocatos ad
gloriam adipiscendā conari cōue-
nit ad quālibet administrationis
vel operationis gratiā indifferen-
ter. Sic nec vniuersos oportet ad
sapiētie vel cōtemplationis studiū
se tradere. Hoc in sciētis vel arti-
bus reliquis docuit etiā phus et
post eu^z tullius debere politisan-
tes attendere quia nō om̄ia possu-
mus omnes. Et hoc clariss est q̄z
vt curiosius indigeat declarari.
Quāuis assignatō causarū in pti-
culari sit varia & frequēter electō
difficilis iudicando de c̄libet. Tu
ad hanc opationē in corpe myſti-
co. Tu ad illā elect^o es facē certā

De mystica

vocationē tuam ad salutem pro-
dest vero nō mediocriter consiliū
accipere et accepto credē virorū
expertorū spiritualiū qz qles iudi-
cant de oīb⁹. Juuat insup circum-
stātias psonales attēdere vt cor-
poris sic vel sic operionati. Staret
qz in republica loci pterea et tem-
poris vel mēorie et iudicij aliquis
in irascibili qlis in ratiōnali qlis
in cōcupiscibili repit⁹. Hinc facit
vt nō om̄es ad grām vocati con-
tēplationis possint qñqz sublimi⁹
ferri in deū trepidi et anxi⁹ tanqz
in seuerissimū iudicē suū⁹ maḡm
austerū cui⁹ irrevocabilis est dē
natio. Ragiūt h̄i frequent⁹ a gemi-
tu cordis sui plangētes ad deum.
Quis nouit potestatē ire tue et p-
timore irā tuā dinumerare? et illō
si iniquitates obseruaueris domi-
ne. dñe quis sustinebit? Illud insup
nō intres in iudicū cuž seruo tuo
dñe qz nō iustificabit⁹ in cōspectu
tuo c̄mis viuens Kursum quoqz
dñe ne infurore tuo arguas me
neqz in ira ū. Et varia in hāc sen-
tentia apud istos nō tā desiderat⁹
pmiū qxtū eēnū suppliciū formida-
tur qle pfecto formidare cautū⁹
licitū est. Inuenies alios qz mer-
cenarios dicim⁹ q̄a mercedē p ob-
sequio celestē expertūt a deo tāqz
rege liberalissimo aut tanqz a p̄e-
miarū⁹ et toti⁹ solationis dicētes
ei. P̄t peccauī in celū et corā te iā
non sū dign⁹ vocari filius tu⁹ fac
me sicut vnuz ex mercenarijs tuis

theologia

Et h̄i quidē recte agūt tanqz filij
sibi male consci⁹ h̄i non vsc̄quaqz
ad pfectū. Sūt alij rariores q̄ aio
neqz seruili neqz mercenario ⁊ pl⁹
qz filiali rapiunt⁹ in deū velut obli-
ti sue fuitutis sue mercedis sue p̄
naliſ aučtat. sociant⁹ ei velut ami-
cis ad amicū imo suauiori famili
aritate diungūt⁹ ei sicut spōlus
ad sponsā dicit ex ſāia qui h̄i mōi ē
dilectus me⁹ mihi et ad me cōuer-
ſiones eius. Et illud qd̄ enī mihi ē
in celo et a te quid volui sup frā
Proptēa p supplicij vitatiōe defi-
cit caro mea et cor meū deus cor-
dis mei et pars mea de⁹ in eēnuz
Nūeraim⁹ pmos inter incipiētes
alios inf̄ pficientes. perfecti sunt
reliqui ita tñ ut ad priorē similitu-
dinē crebro ſe reuocent ſe argu-
ant habere iudicem ſeuerissimū ſe
magistrū vel dominū vel patrem
obſeruatore vltorē qz negligētia/
rum cū tota mētis pſtratione re-
 cogitent. Alioqñ vereant⁹ illō n̄i
In timore dei instanter te tenueris
cito subuertet⁹ dom⁹ tua. Nihilomi-
nis etiā aut post offensas adulte-
rationes qz regredi ad ſponsum
ſcientes dicit⁹ ab eo per hicremi-
am. Tu vero fornicata es cū ama-
toribus tuis multis. reuerte tamē
ad me et ego luce piā te. Proinde
liberum ſit vnicuiqz iudicium ego
interim opinor consultiorem ob-
ſeruationē apud plurimos iſtam
effe qui deū ſicut patrez noſtrum
qui in celis est proponit ſibi vel

prætice conscripta

timorem reuerentialē incutientuz
vel ad amorē filialē infundenduz
et vlt ad om̄ia sue laboriose pere/
grinationi n̄caria reuerēti fiducia
postulandū **Quippe** noīa hec dñs
iudex magr. iustus. redēs vltio/
nem velocē et filia vehemēti pa/
uorem et mitius amorē incutiunt
Rursus hec noīa spōsa amica spō/
sa manēs in delich̄s et in cubilib̄
aromatū dilēcus pulcer et rubicū/
dus manēs int̄ vbera cui leua s̄b
capite et dexterā āplexatur mol/
liorē apud q̄s dā q̄ntuz satis esset
affectionē min⁹ q̄z sincerā p̄curēt
Nomē hoc p̄f nr̄ miris mōis inter/
vtraqz fecit tēpare ut et timor sit
cū dilectione et dilectio cū timore

Cōsideratio. ii. docet vige/
landuz ad cognoscendā propria cōplexionē et
q̄ naturalis inclinatio ad multa
hoiem disponit vel impedit qđ et
xx. exēplificat inserere bonā natu/
ram innatā a gentibus vel aliūde
vel in iuuētute ad quisitā dicit mi/
rabiliter esse operosam

Propriā cōplexionē agno/
scere. p̄bīcū dictū est aias
insequi corpora. quod expi/
mento q̄tidiano cognitū sit Acci/
piendum est vt nō n̄citaris vel co/
actōnis sit hec seqla sed inclinati/
onis **Iuuat** autē miris modis ad
operationes has vel illas cōformi/
tatis inclinatio. naturalis sicut ex
aduerso dissonans bene obest q̄
vix libertas animi. vix disciplina/

CCCLxvi

tio vix conatus assuefactiōis suffi/
cit euincere **T**radit beatus gregl.
quē in arte ḡtemplatōis sepe dñi
q̄z cōuersatū ostat quosdā hoies
inuenire nature tā inquieteq varie/
vt otū ḡtemplationis vel nō pos/
sint vel molestissime possint ferre
ad quod alij nature trāquilliores
aptissimi proniqz sunt. primos ad
actionē sc̄dos mittit ad ḡtempla/
tionē **Ceterū** quis nesciat quosdā
ex hoib⁹ plus vigere in irascibi/
li v̄tute. quosdā in rōnabili altos
in occupabili **Quo** circa videm⁹
alios citius venire ad cōpunctio/
nis et ḡsequēter cōtēplatōis gra/
tiam ex cōsideratione detestatiōe
q̄z vilitatis suoꝝ flagitorū et hoc
per vim irascibile intentam ad ho/
nesta **A**līj magis ex iudicio recte/
rationis ad id ipm p̄uehunc q̄b⁹
faciliter suadet v̄tatis amor co/
gnitio splendor q̄z mirificus viue
cōformicer ad eandē rōnem quā
excolendā suscepērūt **P**orro mol/
le cor et amicabile v̄dēs apud ali/
os flexibles ad ea que sūt cōpassi/
onis vel amoris qualis vt pluri/
mū describēt aia facta que tota/
liquefacta est vt dilectus ille suis
totus desiderabilis locut⁹ est **T**a/
lem animā facilius ad ḡtemplatōis
requiē trahit cōsideratō nūc
dñice passionis nūc diuine digna/
tionis ac dilectionis ad se ipsam
nūc cōuersationis pie ac doloro/
se sanctōū q̄z sanctap̄ p̄cedentiū
In qua v̄tute sepi⁹ viget feminine⁹

De mystica

serus qui ppterā pius deuotus qz nomiaē. Perspicua autē cā est cur facilius hoc vel isto mō quis trahitur ad otēplationē cū actiones actiōez sint in patiēte benc disposita. disposita vero est sensualitas obediē spiritui sursū intento duz habet simbolū hoc est ouenientiā ad illud ipm quo rapitur Porro qntū ex gestis eoꝝ conſcere mihi datū est plus in hieronymoz ambroſio viguit irascibilis In augustinō et sancto thoma rōnalis In gregorio et bernardo occupiscibiliſ Quāuis nō dubitē in quolibet illorum potuisse reperire vicissim molle cor amicable flexible ad ea que dilectionē faciunt alioqñ cor durū quō nō male habebit in nouissimo. fuēit quoqz in quolibz studiū vehemēs ad inquisitio[n]ē veritatis. zelus qz feruidus ad omnis in honestatis pſecutioꝝ Postremo gaudeat bene nati ſue hoc habent a solo dei miraculo vt Jobs baptista ſue ab influxu superiorū corporoꝝ ſue a p[ri]ma radice penum vel ab educatione bona que mores facit. gr̄as agant vndeſū qz puenerūt. neqz gr̄am talem in vacuū recipiant Ideat autē qſcqz vt ait bernard⁹ qm̄ verbuz quod egredit̄ de ore dei nō reuertet̄ ad eū vacuū ſed pſpereſt qz faciet oia ad que milis id vt dicere poſſit et ip̄e Cr̄a dei in me vacua non fuit Nō in iniuriā cedit donātis donū negligere nec eo vti qd̄ donatum

theologia

est quod esse cōstat intolerabilis ſupbie diſplicentis et ingrate

Cōſideratio. inq. status et officium totius ecclie breuiter et qd̄ vnicuiqz cōueniat ostendit.

Officiū p[ri]u vel statū respi cere plurimā officioꝝ ſta tuū qz varietatē in republi ca qz enumereret. Numirū iā dictū est qm̄ ſicut in vero ſic in mystico corpe diuersa mēbra nō eundem adū hñt ēū aut ſociū et vacatio nem ab exteriorib[us] curis otempla tio poſtulet et plures inueniuntur quoꝝ ſtatus et officia quib[us] alli gati tenent nequeant exerceri ſine multo ſtrepitū curarū et exercita tione corporis et ſenuū quid ſupelſt niſi tales arcere a oteplationis in quirēda requie. Alioquin neutrū felicit̄ aget hō quē medijs inter ſtrepitū versare nēc eſt videbunt qz eū hostes et debuerunt ſabba eius Sileam[us] interim opa mecha nica mercaturas rusticationes la b[us]ciosas m̄imoniale vinculū qd̄ impellit mulierē cogitare qz ſeculi ſūt. quō placeat viro ſuo. et viruz p[ro]uidē vrori ac liberis Attēdam[us] enī ip̄os platos ecclie quos licet Greg[orius] dicat oportere pre cunctis otemplatiōe eſſe ſuſpēſos Attē ſi tūc p[ro]mū niti voluerit oteplatiōis adaptione ſtudere dū deberēt ſ[an]ditorū n̄citatib[us] corporalib[us] qz ſpūa lib[us] intendē ip̄i ſemet ip̄os irridēt qz fallūt tentatiōni qz i. curiositati

practice cōscripta

potius ascribi tunc debet/ si curā plebis deserentes querat in suavitate oīj contemplatiū delectari. quippe deserūt pceptū dei necessarium voluntariis et nō necessariis intendentēs. Secus vero vbi oīe platio cessit alicui in talem familiāritatem q̄ ambidexter fact̄ p̄ imperturbatus velut angelus dei oīemplādo agere et agendo oīeplari aut saltē p̄tin' absq; multa difficultate de h̄ migrare dare q̄ se in alterū qualem esse cōuenit eum qui in statu pfectioñis exerēnde positus est. Et porro stat̄ officiūq; ecclasiasticoꝝ presertim religiosorū tendere ad pfectioñē hanc inquirendam qm̄ in schola deuotionis et orationis ad hoc traditi sunt vt sint velut oculi/ cetera membra corporis mystici dirigentes tā ad se ipsa q̄ ad deum. Sicut att̄ nec ignoram̄ in ecclasiasticas etates statuūq; varietas plurime atq; alīc pueril eras. aliter adolescentis. aliter iuvenilis. aliter virilis et osequenter senilis sua requirit instituta. totum nihilomin' apud tales quicquid agiē docetur aut imponitur/ ut ad huc quiete oīemplationis finez vel sero capiendū ordinēt necesse est. Infantibus et pueris q̄q; parū capacibus puidendū est sollicitene pueris et obscenis v̄bis picturis aut exemplis inficiant̄. Imbuant̄ potu ad oppositū. s. totius pudicie ac pie religionis verba p̄

CCCLxviij

cturas et exempla Nā quo semel ē imbuta recens seruabit odorem Testa diu. Ne scandalizantibus pusilloſ huiusmodi autē non debite docentibꝝ Adolescentiores at plus onerandi sunt exercitationibus etiam corporalibus repressiūs earum que tūc violētiores insurgunt passionum. quibꝝ p̄ assuefactionem et etatem moderatas. illud qd̄ superit vite totum laxeatur ad ocium contemplationis libere capescendum.

Consū quarta dicit q̄ omnes tenent se extēdere ad perfectionem sub pena damni presentis et futuri et quātum q̄ prefertur vita contemplativa actiue eloquitur.

AEmet ad perfectionez extēdere vor multorum ē. sufficit nubi vita omnis si cū insunis saluari potero satis ē. Nolo merita apostolorū et martyrum nolo volare per summa. incedere per planiora contentus sū. Sed viderint hi q̄ iam imperfectio est nolle esse perfectum. In via enim dei non progredi regredi est. Damnatur insuper seruus piger qui talentum seruare contentus illud in fenus non tradidit. facimus hoc perspicuū in exemplo familiari. Habet aliq; prepotēs nobilisq; paters familias plures filios quemlibet aptissimū ad ampliandum honeste rem familiarē industria sua. vnuſ illorum alijs

De mystica

laborantib^z sedet in domo piger
et iners nihil curans dummodo ni
hil sordide iuuat nihil altuz nihil
clarum vel dignum ingenio suo
aut p^rna nobilitate recogit. di
cit sufficere bona iā sibi habita q
qualicūq; vita vti Euocat autēz
p^r eū ad actus stimulat. q^s nō faci
le viderit quō h̄ filius si obaudit
nec obedit odios^r erit p^r! Sic sili
ter ponit apud p^rem celestē his
quos trahit ad carismata melio
ra. ad act^r diuiniores dū torpe
scunt herētes insimis nec ad p^ref
tionez semet extēndentes. q^d tñ
intelligi volum^r de illis qui nullo
statu vel officio hūliori sic allega
ti tenēt q^p absq; p^cepti trāgressi
one nequeāt ad altiora ascendē
Ibec in tātū pfecto altissimū me
rito reputari conuenit q^p obedien
tiā diuine iussionis opant. Animi
aduertenduz est deniqz q^p si ma
ria honorabilis cū martha hospi
ti xp̄o ministrak collaudat eaz ni
hilomin^r diuia sapientia q^p vni in
tentia optimā ptem elegerit Ita
q^p maledict^r est q^p ptem suā aliter
licet faceret facit deteriorez Ex
his vero palā deducit q^p cuz vī
ta otemplatiua sic oīdunt theo
logi pfectior sit q^p actiua quilibz
ad otemplationez idone^r nō p^r al
legatus actionis necessitate po
test ad illā licenc^r se tradē dimissa
actione Detur in hec fides Aug^r
dicenti q^p si negociū.i.actionē ea/

theologia.

ritatis nemo imponit Intellige
superioris iussione vel evidenti ne
cessitate. studiū est otemplāde ve
ritati Nec opposuerit aliq^s facul
tatem quaz h̄ret isto modo pfici
endi in vita actiua et odemnatio
nem suam si talentum abscōderit
et in quo posset negociari pdicā
do vel pauperib^z ministrādo qm̄
abinde pficit ecclesie vir otepla
tiuus obsequēs deo de corde vel
oclo. vbi alij de manibus ore vel
pedibus subseruiunt. Porro mul
ti sūt apud quos dānabilis iudicā
da esset obmissio otemplationis
inqrendē quēadmodū p^csiti in
schola religionis que est schola
deuotionis orationis et fletuū q
les insup eē osueuit ecclesiasticos
qui labores p^clorū in ocio possi
dent vt custodiāt iustificationes
dñi et legez ei^r exquirēt Quales
demuz plures inueniuntur viri et
femine de seculo quib^z sufficiens
ociū instructioz et ingeniū suppetūt
vt se totos in deū ouertant et ra
piat Assint itaqz apud eos fides
spes et caritas Subtilior institu
tio nō magnope inquirēda est vt
toti transeant in affectum cordis
bonum

Cōsideratō quinta do
cet fugē supfluas occupatōnes et
amorem in deū ferri delectatione
psalmodie precipue in claustralib
us et cantū altū dicit et vpx est
hui^r esse impedimentū

practice cōscrpta

Atribe sapientia ait sapiens in tpe oīj. nā q̄ mi-
norat actu p̄cipiet eam.
pt̄ea sint i paucis act̄
tui si studere vis bone mēti qm ne-
mo occupat. si Sen. credit inuenit
nō dicit habuit. hoc em falsū eē in
iam pfectis ognitū est. Nō potest
auis alligatas habens alas vel il-
latas visco vacuas se ferre p̄ au-
ras. Et nequit homo pedib̄ impli-
catiſ enatare. Occupat' n̄shilomis-
nus magis ad serenū ɔtemplatio-
nis ether p̄t semet euehere. vacua
sit oportet latitudo pagee cordis
nec implecta curis vel sollicitudinib̄
b̄ tracta nec offuscata terris pas-
sionib̄ vbi sapiētie tā immensa do-
ctrina scribi cōquerit. Capiam' ex
arborib̄ exemplū quaz humor nu-
tritiū qui ad p̄ceritatem ramorū
sursum ducend̄ erat defluit inutili-
ter p̄ ima si cortex ex vulnere ronā
habuit. Amor aut̄ in anima nunq̄d
nō apte diceb̄ humor suus qui pro-
fecto p̄ infima liqueſcit dū per car-
naliū seu curaz terrestriū vulnēa
lacerat. Tunc nempe viaz facit no-
citurā amoris sui nutrimento p̄usq̄
supius ad celestū desiderioz vege-
tationem deduca. hoc genunt hi
qui dū amoris sui pennas vellent
in alta ɔtemplatiōis librare ptin'
effluit amoris illi' humor ea parte
qua cor aptū inferius inuenit vel
ad curā rei familiaris vel ad vindi-
cte recogitationē vel ad aliquā hu-
iūsmodi sollicitudinē. Experiunt q̄

ccclxviii

quid deplorat p̄pheta. d: Quid lūbi-
mei hoc est affectiones impleti sunt
illusionib̄. Et reuera illusiones sūt
quas alibi vocat vanitates et insa-
nias falsas et ɔfabulatiōes iniq̄z
His obſistere līricus voluit dū ait
Si nō intendis studijs vel reb̄ ho-
nestis inuidia vel amore vīgil torq-
bere. Siquis obsecro liberatus est
ab istis vt nō aliquādo molestetur
ab eis. puto quia nullus homo vī-
uēs qui vtiq̄ est vniuersa vanitas
Ilez aliud est trādere se sponte v̄l
officio vel studio talibus occupati-
onibus ad eas toto desiderio men-
tis manu discretiōis solicite abigē-
tanq̄ importunos strepidularum
muscaz aculeos velut aues Abrae
sacrificiū vespertinū circūvolates.
Querēt aliquis de occupatione
religiosoz multoz in psalmodijs
et canticis altisonis multiplicatis
sup numeroz. Obstant ne ɔtemplatō
ni vel adquirende vel exercēde. vel
lem responderent ip̄i quid sentiūt.
Et quidē bear? Augl. flebat vberri-
me in canticis suaue sonantib̄ ec-
clesie vocib̄ eius acriter cōmotus.
q̄ eliquab̄ veritas in cor eius p̄z
an effet vnuſ ex cantantib̄ exprei-
sum non inuenio. Quia vero ad cō/
parandā contemplationis quietē
plus gratia prouehit q̄z industria.
quia rursus interpolatio fit in can-
ticis non est incredibile quodam
ex sic occupatis mētibus tamē ad
hoc ip̄m sentire supmentales excessi-
sus presertim vbi q̄s satagit ex ani-

B b i

De mystica

mali fieri rationalis. et tandem spirituali post verunqz. **E**t hec forte multiplicatio statuta est magis propter animalium mentes interim occupandas qui scz altiora nescirent quiete secū meditari nec ocio vti qz ppter spirituales qui rari sūt. **E**t quales bñ instituta relatio possit fortassis a iugo tali liberiores redi ne vel semper araret bos cū asino. vel ad pedes ielu sedens nū qz maria rep̄iret apud eos. sed sola martha. **O**r si te canentē in psalmis dederat vīctor deus ac spiritus suus super hec excella fluentoꝝ deſiderioꝝ nihil fortius nihil beatius. **I**taꝝ beatus populus ille qui scit iubilationem. qui psallit sapienter iungens verbo sensum cum affectu. qz felix est Ihesu bone talis anima que non est velut terra sine aqua tibi. qz salubriter agitur cum hac columba tua. sponsa tua. amica tua. qz saluberrime prorsus. qz beniuole. **N**az et preceptum religiose laudis implet in horis dicendis. nihilominus gaudet priuilegio alicuius in alti silētij solitudine otemplantis. vt ieqz fortior hec qz illa. beator qz dicenda est. **P**rodest ad hoc ipm puenire tempus orationis ea premeditando que depromenda sunt ut liberius transeat in affectuz. pdest et conari trahere illa que dicuntur non tam ad cognitionē subtile ac multiplicem qz ad saporez et exultationē. **S**epe em̄ vbi minus cognitionis ibi plus affectuū. **I**ntrat qz

theologia

dilectio vbi cognitio foris stat. **I**mitantur gaudētes ad sonitū tympani vel cithare qui carnis armonia nō magnopere dījudicant satis habentes iocundos exultantis tripliū numeros exercere quos prouocat ipsa modulatio. **T**u similiter id quod legis. audis. vides. loqueris aut cogitas trahe confessim in affectum velut aspirans ex intimis olfactiōnibus aut gustans vt si audieris patrem noster assurgat prōlinus animus ad reverentiam simul et dilectionē ad postulationē fidam p necessitatibz tuis fratrez tuoz quoꝝ pater communis ē. **A**rripe generosū nobilēqz otempum omnis fede rusticatis tu qui tā regio patre gloriaris. displiceat tibi atqz gemas exiliū celestis hēditatis filiationis titulo cuius pater in celis est reseruat. **T**ales quoꝝ affectus innenire est sine numero vel termino de die in diem suaves et nouos velut in fauo vel in manna vel in nucleo reconditos qui ybertim fluent. si otempatiōnis dente opressoſis

Consideratio. vi. del dis-

positionem circa bonos et malos eo q abutuntur suis beneficj̄s ponit. et breue que iuste reddere vel permittitur. sedecim ostendit rationibus

practice

Divisitas est studiū circa iutilia aut magis vtilia q̄ liceat. deceat et expediat: Noli precor ad ocium contemplationis anhelare tanq̄ cognitur aut alij ostentaturus immodo sublimitatem eius quale ex veracissimis sanctoz attestationib⁹ fide quadā accepisti. Et nō potius vt inde vilioris et abiectior sis in oculis tuis visa spicacius indignitate tua in opatione recogitare diuinitatis. Sis insuper contra tetrationū tela robustior. et feruentior q̄q̄ in amorem dei et p̄ximi. et vt demū currēdo viam mādatoz dei alacrior inueniaris. Tene et audiens contremisce quia sunt filij infideles et alieni sunt serui neq̄ quos aliqui cibae sustinet pater celestis ex adipe frumenti et de petra melle satiavit eos. Quēadmodū apud aliquos ex p̄latis et principibus videre est qui demandandis paulo post ad mortem mittit aliquotiens in carcere de p̄cōsis mēse sue reliqujs Propterea noli altum sapere sed time recogitās quia gratia contemplationis numēatur inter gratias gratis datas que sunt spes fides et prophetia. aut alie virtutes. pōt informis et sine caritate haberet. Quis igitur secure nisi in dñō gloriabit? Ne ve tibi huana presumptio qñ has et similes gratias spirituales repēire est apud malédictionis reprobationis q̄ filios vel in augmentū sue damnationis vnu ingratissimo dono dei vel ad

cōscripta

ccclxix

alioꝝ eruditōne vel p̄ quācunq̄ laboꝝ suoꝝ velut falloꝝ ac inutiliū premio trāsitorio. p̄ tali numismate talis merces. dic puerbiū. Fornaci tñmodo quesierunt in donis dei p̄ improbam dilectionē aut presumptionē. Quid igit̄ desideriū eorum aufert eis deus. sed irat? Aut diunt illud euāgelicum. Accipe qđ tuū est et vade. Hinc puenit ex dispensatione misericordie dei qđ ab electis suis sepe declinat ip̄e sed nō in ira nec in finez. Abyssum vero iudicioꝝ eius quis inuestigabit? Possumus tamē ex dictis sanctoz qui sepe deo inspirante locuti sūt quas dā h̄mōi mysterij causas agnoscē. Sit hoc qñq̄ et sepius ad humiliationē vt retundaꝝ superbia vel que p̄fuit vel ne surrepat p̄uidet. Propterea testatur expertus Bernardus. Vere nihil esse efficacius ad gratiam hanc vel inuenientaz vel retinendā vel recuperandā q̄ si sp̄ inueniaris non altū sapere sed sape re ad sobrietatē. Deniq̄ beat⁹ vir qui semp̄ est pauidus et super custodia suā stat. Sit hoc aliquā ad desideriū vehementius igniendū quē admodū ignis flatu oppressus erupit ardenter et vt discamus grandia granditer querere. Sit hoc vt ab homine sua fragilitas et abyssus miseriaꝝ pfundi et exinde clarus sentiatur quatin⁹ vilescat ipse sibi recogitans qualis ex se sit et q̄lis ex dei munere eē possit. Sit hoc aliquā ad induēdū viscera pietatis

B b z

De mystica

super alioꝝ desolatione quibꝝ hec
desolatio vel non credit̄ vel concessa
subtrahitur. **S**it hoc ad satisfacien-
dum interim p se vel alij p dolo/
rem sensibilem ex tali carentia dere-
lictū quēadmodū humanitas xp̄i
derelicta est et torrente penalitatū
tota immersa quatinꝝ ita satisfacēt
p peccatis nō suis sed alienis. **S**ic
hoc qñqz ne quis idoneꝝ in doctri-
na alios iuuare aut in re aliqua ve-
lit assidue sic oclari sibi. sic inter am-
plexus Rachel herere q̄ negocium
caritatis spernat. **I**lye fecūdatio-
ni nequaqz inuigilet. **H**orret itaqz
natura bene instituta pigrisā. ppte
rea si non in altis possit saltem vel
infimis querat occupata pficere.
Quo euenit vt sic infirmata anima
sic humiliata perficiatur amplius
Illi qz pluia voluntaria segregat̄
diuine irrorationis. **S**it hoc vt ho-
mo per multa tempestatū discat ex
his que pati obdientiaz ceteras
qz virtutes quatinꝝ eas postmodū
edoceat efficaciꝝ. **I**taqz verū est il-
lud socratiꝝ. **L**oquimur meliꝝ quo
melius cognoscimꝝ. **I**llud aut̄ meli-
us cognoscimꝝ quod intimius exp-
ti sumꝝ. nam vir inextus quid cog-
nouit? **S**it hoc aliqui ne deserat ho-
mo p contemplationis sive erogātie
obligationem debite actionis. **S**it
hoc ad punitionē venaliū defectū
tanqz si pater indulgentissimus vel
auertat interim faciem a filio lasci-
uorem vel tristiorē ostendat q̄tinꝝ
exinde studiosior sit in omni mode/

theologia

stic'eustodia. **E**t ne minima negli-
gens paulatim decida. **S**it h̄ qñqz
vt cognoscat̄ illud apostoli. non ē
volentis neqz currentis scz p indu-
striaꝝ p̄priā sed dei miserentis cuiꝝ
rōis signū p̄spicuū est. quia postqz
homo sibi dixerit. **T**u tali die tali
hora vacuus eris ab omni occupa-
tōne. tu certissime apt̄ eris ad sua/
uitatem exemplariōis degustandā
Tu sic ages. sic te dispōes. **S**z qd?
venerit illa dies. veniet ariditas in
anima amarior. fastidiū spūs hor-
ror lectionis et orationis. tenebre
et oturbatio. ac ex aduerso dum tu
nihil horꝝ p̄sueris grata veniet
que nō sperabā hora. **S**it hoc ali-
quando ad purgationē maris spū
ritualis magni et spacioſi quod ex
nimia quiete sicut et materiale sor-
des strahere solet quas eragitatō
omotio qz depellūt. **N**it hoc aliqui
vt innotescat̄ gratis anima timet
deū si parata est scz obsequi p̄p̄is
expensis tribulationū et dolorum.
quēadmodū si stipendia cōsolatio-
nū et suavitatū ab imperatore suo
reciperet. contra illos qui orationē
suā vel effundere nolunt vel ineffi-
cacez credunt nisi desolationum sen-
timenta meruerunt quasi non fin-
geret vñqz de labore in p̄cepto
Sit hoc quatinꝝ ablect̄ homo ne
sp̄ putrescat aut ne fornicari incipi-
at in donis dei ea p se diligēs his
adherens his se oblectans aut ne
premiū temporaneū hic tale recipi-
at illo futuro caritur. **I**taqz prin/

practice

ceps negligit latim remunere militem et pater filium denario vel obulo vel pomo aut cibo: quando est postmodum principatum daturus aut regnum quavis indulgentia principis aut patris illa quandoque minor det ad consolationem et ad amoris indicium reseruas. Postmodum nihilominus excellentiora ad premium fit hoc quandoque ut dissimulet venire tantus hospes ad animam ne grauetur expensis. Sicut ait David ad filium. Sed quibus expensis lacrimis prijs gemibus. i.e. iunis. vigilis. ceteris que corpora grauitibus. aut forte quia anima iunior non posset sustinere ebrietatem spiritus si iugiter introduceret rex eam in cellaria vinaria sua propterea cluez gerit nunc claudens nunc aperiens fit hoc ut prouocet te de' sicut aquila pullos suos ad volandum et mater filium ad ambulandum. Iides quia desit mater filium ad ambulandum hac industria ut derelictus clamet ad eas. ut que res grediens cautior sit adherere sibi. Cautior insuper ne cadat prospicere et quecumque matrem letior suscipiat inuentam blandicias et oscula sua uius addat. fit hoc ad exercendam patientiam que opus perfectum habet. Nam que est acerbior tribulatio. que materia patientie copiosior apud animam. que pregustatio deliciarum paradisi relabitur et corruit ad dolores inferni ad similitudinem vmbre mortis ad erumnas huius exilii. Sumitur postremo conjectura quae futura esset amaritudinis separatio perpetua. Quisque es igitur qui ad contemplationem traditus es satage impigris ad ea sed ita ut illa expectes ab alto paratus humiliter ea yti si veneris cum gratiarum actione paratus similiter ea carere bono animo si non avenient habentes amarum. Sed ne spernas aut iudices non habentes recogitans assidue quia in sola charitate dei est regnum dei. Denique maledicta terra nostra spiritualis sicut et corporalis non germinat fructum sine spinis et tribulis nec absque dolore anima pregnans veritas problem parturit.

cōscripta ccclxx

dinem vmbre mortis ad erumnas huius exilii. Sumitur postremo conjectura quae futura esset amaritudinis separatio perpetua. Quisque es igitur qui ad contemplationem traditus es satage impigris ad ea sed ita ut illa expectes ab alto paratus humiliter ea yti si veneris cum gratiarum actione paratus similiter ea carere bono animo si non avenient habentes amarum. Sed ne spernas aut iudices non habentes recogitans assidue quia in sola charitate dei est regnum dei. Denique maledicta terra nostra spiritualis sicut et corporalis non germinat fructum sine spinis et tribulis nec absque dolore anima pregnans veritas problem parturit.

Consideratio viii. docet

assumere longanimitatem volenti peruenire ad gustum internum. et instanter querendo sepius que repulsus perseuerat inceptis nec fatigetur quo usque mereatur misericorditer exaudi et admitti

Potuerat fortassis ex sumpta consideratione deuotus animus saluberrimos et suauissimos contemplationis fructus quasi negligere et dicere. ut quid fatigarer frustra. quid eniterer adquirere. quod ignoscit anima mea si

De mystica

proficuum fuerit aut damnationi
imputandum? **F**iat itaqz voluntas
dei. det si velit pregustationem sue
dulcedinis. **H**ic sentire neget si vo-
luerit. paratum cor meum ad vtrū/
qz. **S**ed audi tu qui sic loqueris.
Scis ne queso quoniam neqz qui
plātat vt dicit apostolus. neqz qui
rigat est aliquid. **N**ihilomin⁹ vult
nos de plātare soler⁹ q rigare sive
hoc carnalit intelligas sive spūali-
ter. **A**lioquin quomodo coadiuto-
res dei sumus. qualiter implemus
Non temptabis dominum deum
tuum. si laborem diligentiamqz da-
tam humanitus deserentes solum
diuinitus adiutoriu⁹ prestolamur?
Sit igit̄ labor noster. sit industria
sit conatus plantans et rigans. in-
crementu⁹ vero quasi viuificam su-
perinfusamqz virtutem donet xp̄s
a quo petatur humiliter et fiducia-
liter expectetur. **N**emo de negligen-
tia et inerti corde sibi blandiatur si
nolit ad contemplationis culmen
anhelare. **C**confundit prior yna ra-
tio vna consideratio dicens. ad p/
fectionem temet ip̄m extendere. **N**e-
mo p̄terea deserat ceptū iter hoc
perfectionis si senserit vt sentiat la-
quicos innumēabiles temptationū
absconditos in via qua ambulat
sepe repulsus non confundatur cre-
bro deludans nec iudicio suo pro-
ficiens non conturbetur. **S**atagat
enitatur innitentes forti baculo p/
tectionis altissimi nō arundineo la-

theologia

boris sui. **Q**ui capit capiat quoniā
labor queritur imo requiritur ad
illā quaz tñ dare carnem nequit cō
templationis gratiam. **S**ed ita vi-
demus in homine formatione pa-
tres generant. matres alunt in vte-
ris. **A**lioquin quando nasci pueruz
contingeret? nihilomin⁹ quid vir-
tutis habet hec omnia nisi desuper
anima detur. solo creatis arbitrio
vivificantur totum illud pr̄us infor-
me ac velut inutile. **H**omo scz fene-
stras remouet. leuat caput. oculos
aperit. **A**lioquin qua ratione vide-
ret. **O** si sol abscondet radios fru-
stra ad visionem hec omnia fierent
De sole iustitie idem existimat. Po-
strem si nihil absqz magno labore
dedit deus mortalibus vt poeta lo-
quitur. **S**i nemo coronabit nisi q̄
legitime certauēit fm apli abba. **S**i
deniqz minores artes q̄z enumera-
tionē prosequi vacuum est cū tan-
ta solicitudine vigiljs anxietate di-
scunt homines vel ad fugam pau-
pertatis vel ad augmentum diuiti-
arū. vel inanes laudes. titulos aut
aliquod tale mortale caducum aut
fluidum si propter hoc fuit induc⁹
poeta dicere. labor improbus om-
nia vincit et duris veniens in reb⁹
egestas. **P**udeat. pigeat qz pro re-
pulcrrima maxima et diuina mi-
nus esse sollicitos. minus longani-
mes et erectos. **V**ic fortis ascensor
montis huius attingere paratus
ad cōtemplationes alacer erumpit

exultas ut gigas ad currendū viā
firma gressum ne labaris retro. sed
et lapsus violentior erigere. abīce
molam terrene cogitationis a col
lo tuo. hoc te fabulosus **S**isiphus
edoceat **I**llā quo placebit tibi re
gio hec egestatis in valle lacrima
ruz in limo profundi. et luto fecis.
Illuc sursum aspira ubi diuine par
gaudium spiritus in ethere puro.
Quousq; rursus algido rigore tor
pescit anima tua qdū non exarde
scer ignis deuotionis in ea insuffla
exuffla ne cessaueris legendo. medi
tando & orando donec scintilla de
uotionis vel tenuis euolvet. **T**ur
babit te ab initio fumus temptatio
num simul erumpens fuliginosus &
ter. punget hic oculos rationis &
faciem interiorez velut in rugas cō
trahet. **I**ta vt tecum nunc q; antea
molesti⁹ aliqd agi videat. et felices
dicas qui forte cōmunis vite con
tentii sunt. **S**ed noli timere sumi in
perpetuum. persta sufflans donec
flamma vehementior dehinc puris
or emicet donec tādem serenissima
tranquilla q; lux velut in carbone
viuo superauerit omnem fumosita
tis inquiete caliginem. **T**aliter accē
di tali q; luce perfundi sibi cupie
bat qui dicebat. **N**re renes meos
et cor meum. **O** si nitendo si agen
do tale nihil inueneris dolens do
leas saltem infelicitatem tuam. con
gelationem tuam dicens. ex senten-

tia illud propheticuz. Miser factus
sum et curuatus sum usq; in finem
tota die contristatus ingrediebar.
Crede mihi non minus inde pdes
laborem tuum nō mercedem apud
illum qui laborem et dolorem con
siderat. **A**tuēo si desiderium anime
tue tribuerit tibi deus preueniens
te in benedictionib⁹ dulcedinis. **B**
vnuz sūmopere curaueris vt deuo
tiōis ignem accensū multū conatū
tantoq; labore conseruent cineres
humilitatis contra flatum arrogā
tie ne quasi iaz aliquis tibi magn⁹
videaris. **C**ontra gelidum insup
inertis negligentie ne quasi iam suf
ficienter attigisse quod quesisti. **J**ā
et liceat hac illac q; verbis aut a/
ētius superuacuis effluere. vera si
quidem est sententia metro cōpre
hensa **N**on minor ē virtus q; que
rere parta tueri. **D**o quod spectat
illud vulgare. **E**yn guter sparer ist
glich eyne guten gewinner. **O** d sic
legitime proferre possumus. **B**on⁹
conseruator par est bono acquisi
tori. **S**ed ve ve stultis quoq; gra
tie effundent. **S**ic alio notatur pro
uerbio. **M**iser non obuenit bona
scutella quam non effundat.

Sequitur consideratio octaua

De mystica

theologia

Consideratio octaua

est passionum et affectionum origines aduertere. Et hec ars traditur sub triplici modo cognoscendi respectu diuini iudicij prout miseretur modo incomprehensibili peccatoribus et proceditur in vires anime nre varias exemplificando sicut inclinant ad virtutum excellentiam vel viciorum enormitatem.

Habet hanc proprietatem theologia mystica quia in affectu reponitur omnibus alijs scientijs repositis in intellectu. Et quoniam omnis affectio. vel amor est. vel ab amore consurgit sicut philosophicaz deductionem. Nonne rationabiliter ipsa theologia mystica nominari debet ars amoris vel amandi scientia. At uero non est sic solus amor quin origo sit ceterorum affectuum vel passionum. ita ut ipsum etiam odium patiat. Illa insuper que hic confusa sunt omnia. spes. metus. meror. gaudium inde quippe proueniunt si diligitur deus super omnia. consequens est ut odia et quicquid eius amoris contrarium fuerit apprehensum. Rursus quia deus tanquam obiectum summe conueniens presentatur anime per cognitionem subsequitur gaudium de presentia. Et si absit tristitia

spes vel metus oriuntur. Tercium de numero passionum multi multa tradiderunt ut Aristotle in rhetorice. Hugo in tractatu de oratione. Guillelmus parisiensis in suo penitentiiali. Et alii quidem nunc plures enuerant nunc pauciores. Meminimus earum alio loco usque ad vicenarum extendisse. Hugo in suo oratione non uenario contentus est quauis eas innumerabiles esse non abigat. Et quoniam in paucioribus via magis concertabitur ad presens eas sub ternaria gloria possumus concludere ad tria appropriata in divinitus. potentiam. sapientiam. scilicet bonitatez sicut qd satis aperte potest recipi id quod venerabilis Richardus ait dum contemplationis gratiam tripliciter oriri omemorat sicut tres exclamaciones de ascensi anime in Canticis ex abundatia devote compunctionis quasi virgula sumi. ex magnitudine admirationis quasi aurora consurgens. ex plenitudine exultationis quasi innixa super dilectum suum. Itaque si considero profundius diuinam potentiam et opulentiam respectu mee infirmitatis ac indigentie qua ratione non potero compungi non perhorresce re non timere meam miseriam indignitatem qd viviendo sub hoc terribilissimo iudice in consilij super filios hominum in quem deliqui sub tali domino magno quem offendis.

practice

sub tali patre maiestatis quem cōtempsi? Rursus si coram oculis eiusdem considerationis posuero q̄zmirabilis facta est scientia sua valde. q̄z fortata et non potero ad eam protinus oritur admiratio stupor et defectio. duz capere nequeo qualiter hos ad gloriam. alios ad infelicitatem prescit perpetuam. Quo pacto negat gratis et bene. ysuris multa que prestat ingratis. Dein de pugnaturus contra euz qua cōditione sustinet plures saluandos pene per totam vitaz in sceleribus abominandis ut latrone in eruce. dū alij s eternaliter perituri sicut Jude variarum virtutum gratiam elargit? p̄ preterea nemo possit corriger eum quem ip̄e despexit. Et q̄z cōclusit oia sub pccō et silia. sup quibus compellus est apostolus stupens exclamare O altitudo diuinarum sapientie et sapientie dei. xc. Postremo venit cogitatio mentis torrens suavitatis diuine et q̄z bon' deus israel his qui recto sunt corde. Quid enim tot' exultabūd' p̄nunciat affectus meus O q̄z suauis est domine spiritus tuus. Et illud q̄z magna mltitudo dulcedinis tue domine quam abscondisti timentibus te. Ihabemus in his tres principales affectus. Compunctionem cum tremore. admirationem cum stupore. exultationem cum iocunditate. fm potentiam dei. fm sapien-

cōscripta ecclēsij

tiam. fm bonitatem. et fm tres vires anime. irascibilem. rationalem. et concupisibilem. Porro nihil iniuenies per omnem scripture seriem q̄ ex hac recognitione non possit ad orationem dei placatricē accōmode fieri. Objiciatur tibi quippe potentia dei contra imbecillitatem tuam et aduersantium tyrannidez dei sapientia contra tuam insipientiam et hostilem astutiam. dei beniuolentia contra tuam et alienā nequitiam. Omne vero quod in scriptura legitur. imo omne quod cernitur an non aliquod horum videb̄ resonare aut nostram miseriaz. aut aduersantū improbitatez. aut dei maiestatem. in potentia. sapientia. et bonitate? Atvero si cogitatōes varie fuerint ac de terra. Si fons amoris corruptus extiterit surgēt continuo passiones similis genēis. sed peruerse et reprobe ut ex supueniente egestate vel ex repentina interitu. ex astutia deceptrice admīatio. ex feda voluptate iocunditas falsa et expensis rebus peior gloriatio. His igitur omnes affectiones gignere laudabiles fontez amoris purarū cogitationū terra tua hauriat scaturiginez. Hinc monet apostolus. Reformatos sensus habere mūdatos scilicet a corrupti amoris febre quartus oculos in summe pulcrum ac lucidum. Auditus in summe armonicum ac sonorum.

De mystica

Gustus in summe sapidū. Olfact² in summe odoriferum. Tactus in summe suaue ac iocundum munda quadam deiformitate feratur. Possumus hanc nostram considerationem in aliud transferre ut dicam² passiones vel affectiones oriri nūc ab extrinsecorum amborum immutatione. nunc ab intrinseca fantasia vel imaginatione. nūc a ratione negociante. nunc a mente vel spiritu deo superillustrante. nunc a bonis angelis sollicitantibus. nunc a malis aduersus quos est nobis colluctantia magis qz aduersus carnez qz sanguinem adeo qz purissime sanctificate qz anime molestissimos aliquando stimulos blasphemiarum sordidissimaruqz spurciciarum pati coguntur. etiaz in senectute qz solitudine sua quales nesciebant ipi met dū in mundana duelatōe intermedias temptationes carnisqz mudi adolescentiores versabent. Potuerat demū non inepte consideratio nostra dilatari trahendo radices naturaliter generatiwas huius vel illius passionis conformiter ad doctrinam philosophi in rhetorici. vbi de passionibus sermonibus causas reddit ut vñ verecūdia. vñ ghatio. vñ erubescētia. vñ desperatio. vñ stupor. vñ admiratio. vnde fra. vnde inuidia. vnde adulatiois et detractionis appetitus. vnde reverentialis tremor. vnde abomina

theologia

tio. et vniuersaliter vnde genēales quattuor passiones. Spes. metus. meror. gaudiu^z. Notauit Acernianus persecutor cogitationū. Augustin^z in suis sermonibus qz virtutū nullū cōmittit nisi qr volū^z (licet false) diuinā excellētiā imitari. Ita prorsus est quia initium omnis peccati superbia. Quod autem peccatum nisi inordinata et intemperās affectio. Est igitur superbia radix cuiuslibet improbe affectionis. Sic ex aduerso parturit omnem affectionem pia humilitas. Quocirca brevissima hic tradit² sed efficacissima regula distinguendi inter affectionem bonam et malam. Et hoc duplii radice quarum semper altera in fontibus cogitationum si diligenter attractaueris sapit. Inuidet aliquis. quare? quia solus cupit impunitus excellere. Trascitur aliquis. quare? quia vult imperturbat² nec punitus excellere. Quarum est. quare? quia vult absqz indigentia qz cū impunitate precellere. Accidiosus ē quare? quia vult sine fatigatione laboris impunitus excellere. Purificans est. Arrogans est. Inobediens est. gratis male agit qz nocet quare? quia vult in iudicio proprio ac voluntatis arbitrio manēs impune excellere. Tolle hunc appetitum impunite excellentie cupidū confessum rami rami omnes fructus et folia viciorum aruerunt.

prattice

Et pro inuidia charitas. et pro ira
mitias. pro avaritia frugalitas.
pro acidia strenuitas. et ita de rei
liquis germinabuntur. In his ho/
mo xp̄us lucifer in alijs semper imi/
tatur

Cōsideratio. ix. docet
tempus et locum idoneum in profi/
cientibus esse inquirendum ppter
varias hominum dispositiones eli/
gitur qz et ostendit eo qz ibidem cū
gratia abundantior influit a domi/
no tum quia in tribulationibus cō/
sequitur solatium et consolatio spi/
ritualis

Hocqz alius publi/
cus alias secretus Alter in/
quiete. alter in strepitu. Quidā ob/
scurus et artus. alius lucid' et am/
plus et sub diuo patens Similiter
in tempore temperat deus rerum
vices. Est vespertinum. Est seroti/
num. Est nocturnum. Est gallicanu/
tus. Est crepusculum matutinū. Est
prima. tertia. sexta. nona. Amplius
vero sunt in locis modi varij com/
ponendi corpus vel aptandi ad
contemplationem. Hic stat. ille ge/
nuslectit. ille toto corpore proster/
nitur. Hic p̄nus. hic supinus iacet.

cōscripta ccclxxiiij

hic faciez media inter genua locat
Alter eam manu operit. sedet alter
innixus cubito uno vel duob'. sub/
leuat vnus oculos quantum valet
sursum. alius deorsum figit. ali' hac
illac circunducit. Sistit aliis gres/
sum. alter ambulat. Proinde dicit
apostolus. quilibz abundat in suo
sensu. Suus vnicuiqz mos est ait co/
micus. Regulam hāc super his om/
nibus traditam inueni vt sequatur
vnusquisqz quod bonum in oculis
suis visum fuerit ad facilitatem cō/
templationis assequende. His exce/
ptis quos regularis cōis qz ligat
disciplina ad obseruantia certi tem/
poris loci et corporalis compōni/
onis. Alioquin ve illi per quē p̄ sua
singularitate scandalum venit. Nā
z vineā dominicaz quis depastus
ē? Talis vtiqz singularis fera. Sunt
quos adiuuat locus abditus sub/
obscurus. artus. bassus. et quodaz
alti silentij horrore tremendus ha/
bitat hi velut in sepulcris et cauer/
nis terre z speluncis. Sunt quibus
aptior est locus patēs prelucidus.
amplus altus. vndiqz celo vel ethere
re circumfusus. Habitauerunt ta/
les in desertis et mōrib' vbi si s̄ie
ronimo creditur nescio quid sereni/
us emicat qz in sumosis vrbibus
Inuenies alijs qz offēdit omnis
sonitus. alios vero quib' nihil ob/
stat sed proficit locus strepidulus
vel ex murmure labentis aque vel
susurrjs volitantis foliorū vel so/

De mystica

norum cantibus auiuz vel stridulo
ventoruz sibilo vel fluminū vel ma-
rium allusione confusa. vel maxime
demū ex resonantia suaue sonātis
ecclesie in vocibus modulantis. in
campanis et organis. et choro. **E**t
quod alij ad lasciuiaz. his ad mo-
destie cedit grauitatē. **Q**uinetā vi-
dē ē in nōnullis h̄ paucis imitādis
quib⁹ ois ille nuptialis apparat in
chozeis et citharis in gesticulatori-
bus. in venustate seminarū cum ve-
stitu deaurato circuamictaz varie-
tate vertitur in theoricos sincerissi-
mos qz mentis excessus. **I**nde libi-
dines suas ineptissimas nec minus
fedissimas improbi consequantur.
Sic diligentibus deum omnia co-
operantur in bonum. **S**ic in omni-
re utilitatem suam. **S**ic mel suum si-
cut apes inueniunt. **E**xaltati qui p/
a terra omnia trahunt ad se ipos.
Quid subinde diffiniendum erit
de temporū varietate quando nūc
tempus est flendi nunc ridendi. nūc
amplexandi. nūc fieri longe ab am-
plexibus. et ita de reliquis. **Q**uin
preterea gloriabundus in domino
psalmista ait. **S**epties in die laudē
dixi tibi super iudicia iusticie tue.
Et alibi. **M**edia nocte surgebam
ad confitendum tibi. **E**t rursus ait
in matutino interfecisse omnes pecc-
atores terre. hoc est omnes tem-
ptationes ad peccatum inducētes
subiecisse. quod non. nisi vigilans

theologia

et orans fecisse credendus est. **R**ur-
sus ad dominuz. **E**xitus inquit ma-
tutini et vespere delectabis. **E**t qz
est qui tempus audeat preuenire
deo et non illud beneplaciti sui be-
neplacenter nec minus vigilanter
prestoletur. **V**isitas enim diluculo
dicit afflatus Job. et subito pro-
bas illum. **N**ihilominus quantum
humanā respicit industria arbitra-
mū horam conuenientiorē illam
esse ad hoc ipsum postqz cibus di-
gestus est et cure mūdi seposite dū
insuper obseruator adest nemo qui
gemitum lugubrem qui suspiria ex
imo pectore cruta qui rugit? ama-
ros qui plangores interruptos. q
prostrationes humiles. qui maden-
tes oculos. qui faciem nunc rubore
nunc pallore suffusam. qui palmas
vtralqz tensas cum oculis ad celū.
qui pectoris crebras tonsiones. q
fixa terre vel altaribus oscula. qui
suplices alios gestus et signacula
membris impressa notare potuerit
Ad extremum vero corporalis illa
situatione seu collocatio efficacior est
matur que quieti mentis aptior est
Itaqz sedendo et quiescedo fit ani-
ma prudens. **N**ec valet animus in
sua pace satis stabiliri nisi corpus
in eodem situ fixum manere vidice-
rit. **A**ddamus qz eligibilior est cete-
ris paribus locus sacer et virtuosis
fima xp̄i presentia oscratioqz sole-
nis et tota fidelii et gesta sanctor⁹

practice

depicta vel inscripta et sepulcra de
functorum reditum aptiore*Sicut* sacris
temporibus atque celebribus quod du
bitauit copiosiora sole infudi greci
diuine fluente super magnum hospita
tale viuentium et carcere purgant
orum mortuorum. Tunc enim in die
bona venimus ad deum. tunc fiducia
lius ad aliquem sanctorum dicimus
prospera diem triumphalem. Tunc
copiosiores carismatum reliquie ve
lut a mensa splendidissima beatorum
comituum decidunt largiente pau
peribus et mendicis patentibus que
rentibus et pulsantibus. Nunquam autem
etiam per coniunctione et nuptiis He
ster hoc est humanitatis nostre cum
divinitate hodie per totum mun
dum melliflui facti sunt celi. doceat
nos corporales mendici debiles et
infirmi sic tempus obseruare. doce
ant in carcere et tenebris clausi. sic
a mesa iudicis aliquam suauiora cibo
rum fragmenta promereri. Est insu
per quod de temporum varietate di
ci possit. Nam tempus est flendi et
tempus residendi. tempus scilicet aduer
sitatis quod per noctem. et tempus
prosperitatis quod per diem scri
ptura sepe significat. Sileam inter
rim de perfectis qui vitroque tempo
re sciunt uti per arma iusticie a de
xtrisque a sinistris velut abidertri di
rentes cum apostolo. Scio abunda
re et scio penuriaque pati gaudere cum
gaudentibus et flere cum fletibus
Quavis etsam inter lachrimas co
tingat eis illud virginianum. Mens

cōscripta ccclxxviii

Immota manet lachrime volvitur
inanis Mens quippe talium manet
fixa in uno eternitatis centro velut
axis circa quam decurrit volubilis
rota temporalitatis. aut sicut acus
affecta per magnetem ad polum se
dirigit. At vero de incipientibus et
proficientibus videtur experientia
cum scripturarum auctoritate do
ctrina esse quod plus eis prodest tempus
aduersitatis. siquidem ipsa modera
ta sit et talis qui iudicium rationis
integrum custodiat et in qua dei mu
nere patientia prouentum opere.
Aduersitas quippe talis potentio
ri quadam manu monet eos eripe
re se ab hoc limo profundi ut a ter
ra se subleuent. dum illic tribulatio
nem et dolorem inueniunt. Agunt
studiosius quod prophetarum subiunxit.
Et nomen domini inuocavi. Fenti
unt quippe quoniam Christus est dominus his
qui tribulato sunt corde. et quia ad
iutor est in oportunitatibus in tribu
latione. Illud insuper. Inuoca me
in die tribulationis. eruam te et ho
norificabis me. Sic enim columba
rationalis non habens ubi pes de
sideri quiescat. reuertitur ad arcam
contemplationis sic eadem arca
crescentibus aquis tribulationum
subleuatur amplius. Sic ascendunt
tribulati in superiora domus sue
spiritualis ut Anna et petrus cum
ceteris duabus vel opprobriis aliquod
vel parentum mortibus vel patrie af
flictione vel rerum inopia accipiunt
Hec est antiparistasis quodque spuma/

De mystica

lis que contrariū fortifitat. hec est cos ferrū exacuens. hec absinthiū pueros ablactans auellens qz ab vberibus. hec malleus dilatans et extendens. In tribulatione inquit ps. dilatasti mihi. hec lima poliēs. mundans. eruginans. clarificans. hec fornax que aurū purgat. abru tilet. hec virga que percussos eri pit ab inferno ut dicat tribulat̄ ex sententia. **D**ñe si sic viuitur et in ta libus vita sp̄us mei. corripies me et viuificabis me. ecce in pace amari tudo mea amarissima. **E**t illud. In grediaſ putredo in ossibus meis et subter me scateat ut requiesca in die tribulationis et ascendā ad po pulum accinctuſ nostruſ p̄ otempla tionem sc̄ ſumoz ciuiū

Consideratio x. docet

de somni et cibi moderatione. vari is vtens exemplis. precipue tamen transmittit ad beatū Hieron. quē lege. ad rusticū Paulinū Furia Eu stochiū de seruanda virginitate ad athletam.

Himaduertendū est hic in primis p̄ intelligentia iam dictoꝝ dicendoꝝ qz q̄ alie sūt institutoꝝ obſeruationes in incipientib̄ otemplationē. alie in p̄ficientib̄. alie in p̄fectis qui p̄ con ſuetudinē iaz exercitatos habēt ſen ſus qui cū apostolo ſciūt abūdare ſciunt penuria pati. et in omni loco leuare puras manus. Secus apud

theologia

incipientes quibus ut fragiliorib̄ appodiacula querenda ſunt donec ſolidior ſtrictura ſurrexēit. **P**ro ta libus fuit ſermo de locoꝝ vel tem poꝝ obſeruatione ſicut hic de mo deratione cibi et ſomni. **E**t quidem attento q̄ in hoc ſtudio otempla tionis inchoande vehemens et q̄fi iugis labor ani mi requiriē ac per inde vitales animales qz ſpirit̄ co ſumun̄ plurimi. reparatione p̄ cibuz et ſomnuꝝ vel ſaltē crebriori vti ne cesse eſt. **S**ed grauat animū inqes Ligat et inuiscat abūdans refectione. **N**am guſtata carne desipit ſpirit̄. **A**bundantez dicis. nos loquimur temperatā. quāuis abūdans gra uāſqz pro morula ſumptionis ha beri posſet trpata ſi ad otiuatuōis tenore inſperēis fuerūt qui p̄ grā otemplationis vel p̄pherie prome renda conati ſunt imitari vel **H**elyam vel **J**ohannē baptiſtam vel **D**anielem. vel aliquē de p̄rib̄ egypti in abſtinētia et austeritate qui nō p̄phici ſed fātastici facti. **D**ocu erūt ſuo exemplo q̄ nō cuiuilibet ē volare cū p̄fectis. quib̄ grā qdām pl̄a posteris admirāde qz alſequē de oceſſe ſūt. **O** si ad debilitationē corporis p̄iciunia et ſomnia crebrio ra gemitu latiua ſupaddat̄ labor animi. Sp̄us ut dixim⁹ vitales et aiales exhauiunt̄. **Q**uid niſi diſſolutio breuis aut grauis egritudo vel fantasie et cerebri oſurbati leſio ſubsequat. **N**utriat corpus ad auxiliū nō obruat vel crassitudine

practice

vel macie. venter quoq; esuriens q;
sepe comedens si Hieronymo cre-
ditur preferē biduanis ieiunij. Si
quē ergo pfessio regularis iā liga-
tū tenet sub auctoritate precepto-
ris indiscreti qui nec somno nec ci-
bo sinit indulgere Ille incipiēs fīm
mēū ūfiliū r̄pabit a vehementi me-
ditatione et ḥritione simul cum la-
chrimis ne pereat p̄ insipiente vēo
factus insipiens. vt pote Iesu in iu-
dicio ratiōis. Tali satis fuerit si cō-
uentū sequi possit si asinū corporis
quē tueri habet nō penit⁹ attriueit
Nec me lat⁹. q; de somno et cibis
illud vni pax est quod supabunda-
ret in altero. Nequit idcirco doctri-
nalis traditio determinare quanti-
tate illā h̄ experientia p̄pria et longa
vel discretio humilis credens sapiē-
tiorū ūfilio vel vñctio spūalis edo-
cebit. Plus itaq; ledet ut dicunt
medici et theologi indiscretū ieiuniū
q; edulicū intemperans. illud q;
de sanabile. aliud sepe sine remedio
quanq; natura paucis ḥtentia est.
nisi blandiat gula sibi. Accipe qd/
dam in plantis exemplū similitudi-
nis Sunt quas irrigatio q; frequēs
et multa iuuat Emarcescerēt hinc
alie. Sunt quibus ad augmetuz et
fructū p̄dest plantari secus decur-
sus aquaz aut etiā in limo profun-
di plaustrī. petūt alie mōtes altos
lapidosos q; aridos. vt perpetuus
eis viroz decori sit. Sunt quib⁹ ab
initio plantationis tñmodo mini-
stranda est creberrima sed paulati-

cōscripta ecclēxv

ua et tenuis irrigatio vt adolescat
quibus postmodum rara sufficiet.
In alijs p omne tempus exigetur
continua. Deniq; sicut virtus supe-
rior plus habet virtuositatis ex na-
tura sua vel ex assuefactione bona.
vel ex altera fortificatōne desuper
veniente. tanto potest ipa facilius
regere vires inferiores et instrumen-
tales. licet renitantur quodam suo
pondere vel corruptōne contraria
Sicut hec est sapientis vox. Cor
pus quod corrumpitur aggrauat
animā. Et magis si crapula. si ebri-
etas. si cure huius seculi consūguin-
tur. Quomodo fit vt spiritus ho-
minis virtuosi qui fortitudinē con-
trarerit ex dei munere et longa ex-
ercitatione non ita distrahit si cor
pus p̄prium fuerit aggrauatū vel ci-
bis v̄l curis h̄ seculi quēadmodū
alterius spiritus minus exercitat⁹
cuius omnis ratio funditus cuerte
retur. aut nimium turbaret. Sicut
imperitus nauta se confundit si flu-
ctuatis procellis senserit nauim
nunc ad celum ascendere nunc de-
scēdere ad abyssos rbi peritus ex-
ercitatus rector maneret intrepid⁹
animocq; constanti artem nauiga-
tionis ericeret. Propterea bene
iubet apostolus. Qui non mandu-
cat/manducantem non spernat Et
ita de reliquis que sicut male ita et
bene p varietate circūstantiarum
fieri contingit intelligere

De mystica theologia Consideratio xi. docet

p̄hs meditationibus affectuū gene
ratuīs silenter insisterē. Hec q̄ oñ
dit p̄babilis ratione plus valere q̄z
instantiā lectionis vel colloquij:
In sup dat modū meditandi cōpa
ratiuī precipue ex perturbatōnib⁹
surgentē et plura alia bona ad hoc
opus necessaria manifestat sua in
dustria.

Falluntur qui volūt semper
vel legere vel orare vocali
ter vel deuotiōis verba a
loquentib⁹ accipere si putant exin
de contemplationis gratiā familiare
sibi omittēre. Accelluro p̄sunt hec
sed non sufficiunt. Esto nanc⁹ com
pungantur interim tales ad lectio
nem vel sermonem. abstuleris lib⁹
aut verbum. abibit ilico comes cō/
punctio. non aliter q̄z euz libro aut
verbo reuersura. Quāobrem opor
tet cum silentio prestatoli salutare
dei ut consuescat homo orare spū.
orare et mente dum etiā vocis stre
pit⁹ aut libri deicit intuitus. sit ipa
meditatio silens liber tuus. sit pre
dicatio. alioqñ videat ne semp dī
scens nunq̄ ad sapientiā pueniat.
Opponent scio nō nulli querulātes
se nec scire nec posse spiritū suū ad
se colligere cum silentio et meditati
one. Euolat inqūt otinuo nūc huc
nunc illuc se diuidens. Effluit velo
citer nisi infra limites lectionis aut
sermocinationis artatus teneatur
Hoc plane est qđ dicim⁹ p̄terea

practice rōscripta

secum esse secū cū silentio otinē spi
ritū. hoc opus hic labor ē. ad hoc
enī totis affectuū ncruis suadēm⁹
Sede solitarius leuans te si potes
sup te. qđ si diu multum q̄z conat⁹
hec facē nequer. noli p̄ptēa cito v̄
ad lectionis vel ad collocutionis
solatiū effugere illo dūtarat recto.
Atuero tedet te silentij q̄ factus es
tibi grauis. et p̄pter hoc inutiliter
quiescere te iudicas. H expecta. v̄in
cat hoc tediū mora p̄tinat ne osue
tudo p̄tin⁹ obrumpendi silentium
pabulum det fastidio nō leuamen.
Cessabit forsan ad tpus h̄ redibit
acrius crede mihi tanq̄ canis osse
pingui foras pulsus. Et vñ proch/
dolor tanta raritas contemplatiū
etiā apud fr̄atos ecclesiasticos ac
religiosos smo theologicos nisi q̄z
vir sustinet aliq̄s secū solus esse se
cū diu meditari. Itaq̄ p̄us q̄z vir
incepit anim⁹ in meditatōe sua. re/
petit aut lectio vel colloquij et alii
qđ h̄mōi exercitiū quo d sufficit ad
nō peccādū vt qđāmō lassitudinē
fficiat ne anim⁹ fatiget frustra. ne/
quaq̄ vt putas fatigatur animus
quia tandem deus tui miserebitur
si perseveraueris. si oraueris. si quer
ris et pulsas vt dicum est silentio
Trāseam⁹ nūc ad meditatiōes pi
as videam⁹ quales sint ad effect⁹
gignēdos efficatores. Et hoc qui
dē posse me vniuersalē diffinire p̄z
sus nego. Nam quot capita tot sen
tētie dic comic⁹ non minus tot me/
ditationes nec voto viuitur vno.

theologie

Nihilomin' ex tanto aceruo colligamus aliquas que ad effectus timoris parturiendi iuuāt. Itaqz vē dūineqz dictū est Initii sapie hoc est sapide scie timor dñi Et quia timor statiz in despationē rueret vt spem sociemus nōc est Sic Bern. sup cātica Sic Richarduz de xij. p̄iarchis Sic Hugonē de viute orandi sic ceteros pene omnes videntem' inchoasse. Nimirū bñplacitū est deo sup timētes eū et in eos qui sperat sup mia eius cantates ei miaz et iudiciū Ob̄jctet at mor aliqs dictū esse supius q̄ amor ē initii radix q̄ affectiōis cuiuslibz alteri'. si nō p̄cesserit igit̄ amor tūmor et spes quō subintrabūt? Sz alius est amor inihiās imperfectus q̄ de deo qualē sufficit fides de exūta dei gignere Et hic aſcedit ceteros affect' imo fidē quā p̄tēa in certudine sua figit de quo aore disputauerūt aliqui q̄ sine p̄cedēti vel ocomitante cognitione fert pōt in bonū tanqz in obiectuz pri mariū ob̄jctiēs se aie. sicut in ordine hierachico prior est seraphin q̄ cherubin. hoc in libro illius initii est vie syon lugent dñe. Ali' inuenit̄ amor feruēs extaticus ac pfectus qui pōt diūgere amantē cū amato Cui' adeptio nō nisi p̄cedentibus multis affectionibus aljs venit dum p̄us aia purificatos et sanos habet intimos sens' suos. Hāc purificationē a febrili languore pccī inficiētis qd magl.

CCCLxxv.

opatur q̄ ip̄e timor dñi qui expel lit pccm qui cōfigit carnales affectiones qui nihil negligit qui beatos lugētes solatos reddit. a q̄ cōcipit sp̄s salutis quasq̄ alias efficacias scriptura sibi tradit Es hic solz timor mḡaliter diuidi in timore initiale mercenariū et filialis. initialis pena habz incurrire Mercenarius p̄dere p̄mū. filialis separationē tm̄ a dilēco refugit. vis audire meditationē in timore Meditabor inquit ille rex vt colubā Meditationē colubē q̄lez estimas nisi planctū vel gemitū quem ipse timor inducit? hinc forte rex aliis quis dabit mihi inq̄t penas sicut colubē et volabo et requiescā. peribus timor addit alas. inq̄t ali' fabricem' igit̄ sub typo columbe meditationes ad timore q̄ spem comites idoneas. et dicam' columbā hanc mysticā alam esse Ita enim sp̄am noiare dignaf̄ deus in cātis. hec blnus alis dextra spei et sinistra timoris volat sursuz. et cava discretiōis dirigi. pennas argētatas argento sacri eloquifert ala q̄libz ad sui ostitionem numero decem vt possit meditari has ad timore. illas ad spem habilitās Integrat̄ penna quelibet ex tot pénulis circūpositis q̄t sub vnaquaqz sumi p̄nt p̄ticulaēs meditationes Ultraqz demū ala velet equo libramine sustentat hanc columbā. vt nec ala timor. nimis dep̄mat per despationez. nec ala

C c i

De

spei sursum se plus attollat per p/
sumptionē. **P**onant hic ergo mō
penne pro ala sinistra timoris cuz
pēnūlīs aliqb' fm oēm positiōis
dram. **P**rima penna ē diuina seu
ritas. huius tot pēnūle quot dīne
seueritatis exempla vt casus āge
lorū. **A**de et hominū in diluvio in
teritus zodomoz q gomorreoū
calamitas. deinde crux christi Ju
diciū seculi vbi pauci electi. **S**e
cūda damnatiōis ppetuitas. pen
nūle tot quot spēs varie tormen
torū. Ignis scilicet inertingibilis
vermes fetores horrores clamo
res ylulatus et fletus. dentū stri
dores et frigora. tortoz multitu
do. pessima societas om̄ia incom
prehensibilia et indefessa. **S**up om̄ia
timenda ablatio omnis spei et ca
rentia diuine visionis penalissima.
Tertia peccoz enormitas. pēn
le tot quot peccā cōmissa cū circū
stantijs aggrauātib' ea. **Q**uar
ta p̄pria fragilitas. pēnūle tot q̄t
pericula sunt casuū futuroū v̄sq̄
ad mortē. **Q**uinta seducēs p̄spe
ritas. pēnūle tot quot occasiōes
peccoz in p̄spēris per supbia atq̄
luxuriā. **S**exta frangēs aduersi
tas. pēnūle tot quot occasiones
impatiētis turbationis et vindictē
Septima familiaris hostilitas
pēnūle tot quot ex carne surgūt
illecebrosa tentamenta. **O**ctava
demonis p̄uersitas pēnūle tot q̄t
demonioruz fraudes et laquei
Mona ad viuos iniquitas pēnūle

mystica

tot quot ingratitudines et scāda
la cōtra p̄imos et marie dome
sticos et benefactoēs et subditos.
oriuntur. **D**ecima ad mortuos
crudelitas. pēnūle tot quot p̄ ne
gligentia suffragioz manēt in tor
mentis vel a gloria retardantē.
Subditur ala spei dextra p̄portō
nabiliter ad timoris pennas q pē
nulas. **P**rima pēna diuina mia
tot pēnūle q̄t dīne mie monimēta
vt gloria angelorū salutatio ade
noe loth dauid petri pauli latro
nis magdalene chanance filij. p̄di
gi. adultere. Saluās xp̄us electoz
insup custodia. per angelos sc̄os.
Scēda incōprehensibilis gloria
tot pēnūle. quot doles anime et
corpis. **T**ertia penitētē gratia
tot pēnūle quot p̄nie actus proce
dētes pro peccatis. **Q**uarta suspen
tatio dei cōtinua. tot pēnūle q̄t
auxilia dei per virtutes dona per
beatitudies per eucharistie sacra
mentū ad hoc efficacissimuz p̄ pe
nitentiā et similia. **Q**uinta ofor
tans letitia tot pēnūle quot ex p̄
speritate humiliter suscepta sumū
tur occasiones beneficiēdi. **S**e
xta erudiens tristitia. tot pēnūle
quot beneficia prestat aduersitas
fortiter tollerata. **S**eptima vo
luntas libera tot pēnūle q̄t mōis
p̄ot ipa volūtas carnem subſcere.
Octaua angeloz sanctozq̄z be
niuolentia. tot pēnūle quot mōis
bnuāt nos sancti sancte q̄z omnes.
Nona viuoz auxilia tot pēnūle

theologia

le quot modis iuuamus viuos et
iuuamur ab eis. **D**ecima mor-
tuorum suffragia tot pennule. quo
modis iuuamus mortuos et iuuau-
mur ab eis. **E**xemplar hoc insecuri
studiosi potuerunt abundanter exer-
ceri quotidie in meditationib[us] f[ac]ili-
deductione pluriorum habitaz spar-
sum per totuz scripture sancte corp[us].
Potuerunt insup proportionabiles
alas fabricare. pro alijs affectib[us]
ut pro charitate dei et proximi po-
nendo meditationes ad hoc ipsum
inducentes. pro odio peccati numerā-
do causas per respectū ad deuz et
proximū cur odio debeamus habē-
peccatum super quibus omnibus abun-
dat summa illa de virtutibusque vi-
cīs que est utiliter prorsus oposita.
Et sane meditationes pro timore
satis inducunt ad odiū peccati. sic
alie ad dei proximi quod iuuant charis
tatem. **A**ssume tibi penas istas di-
luculo hoc est vigilanter morū ut
senseris amorē diuine illustratōis
velut in aurora radiare super ter-
raz anime tue. habita tūc in extre-
mis maris tanq[ue]z in litore quādam
stabilī fluctuantū cogitationū et
estuantū desideriorū. etenim illuc
deducet te mirabilē nō industria
tua sed manus dñi q[ui] tenebit te de-
xtera sua. **E**t dices forsitan tenebre
cōculabunt me quo ad caliginosam
aliq[ue] inferiorum omnium obliu-
ionem nor ista in infimis illuminatō
mea in deliciis intelligētie superue-
nientis. **C**aueo p[ro]inde ne penas
istas vel infidelitas euellat vel de-

CCCLxxviii

speratio frangat vel inertia con-
glutinet: vel avaricia circūliget vel
vrat luxuria vel gula p[ro]grauet.

Consideratio. q[uod] docet

spm auertere a fata matibus q[uod]
varijs modis posse fieri ostendit
methaphysice. insup remittit ad ma-
tores quos exempli gratia introdu-
cit in littera.

Oportet nos hic eorum me-
minisse q[uod] de quiditate my-
stice theologie tractauimus. Posuimus itaq[ue] mysticā theo-
logiā esse amorē extaticū qui ose-
quitur ad intelligentiā purā ipsius
sp[iritus] que intelligentia caret utiq[ue] nu-
bibus fata matū. p[ro]terea necesse
est euz qui vult mystice theologie
se tradere conari ad hāc intelligē-
tiam purā. **A**lioquin amorē inde se-
quentē qua rōne spararet Rursus
si apud exercitatos methaphyicos
hindus hic fimo esset pficēt medi-
tari quo mō totū iste mūndus sensi-
bilis ad aiām rōnale p[er] sēlūs cor-
poris ingredīt et circulo quodaz
intelligibili ac pulcherrimo ipse mū-
ndus deriuat a deo reducat in eū.
In res ab ipso egrediētes q[uo]nto
impfectiores distatiōres q[uod] plu-
unt tāto apli matiales et q[uod]dam
crassitudine corpulentiores inueni-
untur. p[ro]spicuum est in elemētis q[uod] mi-
xtis. **I**dem etiā in lumine solari q[uod]
cōtinue pl[aneta] grossifit ut sic loquimur
dū densiori medio sese miscet. dū/
q[uod] colorib[us] q[uod]dāmō semet incorpo-
rat fit aut in recursu ad deū con-

C c z

De

uersa cōditio abeūt quispe magl.
ac magis q̄q̄z in spūalitatē. exē/
pli grā. lumē cū colorū spēb⁹ ferē
ad oculos. illic spēs ipē aggregā
tur q̄ deferūtur ad sensū cōem. ille
q̄z eas dījudicās purius ac spūa/
lius. easōē ad vītē imaginatiā
deducit. Ceterū cū ratō negociač
circa fātasmata elicit spēs intelli/
gibiles quib⁹ iā cōcipit rem sine il/
lo qđ p̄s ut fantasmate. postremo
potentiā intellectua supior. quaz
sp̄m vel mentē noiāmus post cog/
nitionē rōnis deducit. rem eandē
ad lumen pure simplicis qz intelli/
gentie fm quod ordinē habet im/
mediatū ad angelicā cognitionē
Amplius vero si diuinū dionysii
edoctum a conscientia secretoruz cele/
stū paulo placet inspicere vbi de
mystica theologia disserruit cū ex/
positoribus suis inueniemus eum
tradere modū auerteudi se a fan/
tasmatibus corporeis et abnega/
tis omib⁹ que vel sentiri vel ima/
ginari v̄l intelligi possunt ferat se
spiritus per amorē in diuinā cali/
ginem vbi ineffabiliter ac supmen/
taliter cognoscitur deus. dat exē/
plum de statuifico sculpoře qui
ex ligno vel lapide partes abra/
dens format agalma pulceriū
hoc est simulacrū et hoc quidem
per ablationē solam conformiter
species remouens omnia per ab/
negationē qualia potest hic cog/
noſcere que vtiqz suaz gerūt secū
imperfectionē vel potētialitatis
vel dependētie vel p̄uationis vel

mystica

mutabilitatis Inuenit tādeꝝ his
omib⁹ ablatis agalma dei hoc
est notitiam tanq̄z rei actualissime
sine potētialitate. sup̄me sine depē
dētia. pure sine priuatiōe. nēarie
sine mutabilitate. Autero si noti/
zia illa sit solū expimētalis in affe/
ctu supremo vnto deo per amore
vel si possit dici intellectualis non
q̄deꝝ intuitiuā sed abstractiuā seu
vesptina cognitione nec solum cō
notatiua cognitione sed absoluta
dignissimū esset consideratione q̄ in
quisitione. nā habet pars quelib⁹
suos defētores eleuatissimos. Sūt
nēpe qui exponentes dionysii pri/
mū tenēt. Sūt alij dicētes haberē
posse vltra p̄dictam expimētale
vel expimētatiā notitiā intelle/
ctuū oceptu p̄priū et absolutum
q̄uis nō intuitiuū diuini esse. Si
abesse remoueač q̄ abstrahač ois
impfectio. Idē de vita idē de bo/
nitate idē de sapia idē de poten/
tia et omib⁹ p̄fectionib⁹ p̄
dicatis vñ sicut facta abstractōne
a oceptu vago huius homis vīsi
de situ motu et figura et ceteris
accītaliū oditionū inuolucris re/
sultat agalma id est hois imago
fm. grecū hoc est oceptus specifi/
cus et absolutus hois. Sic de eē
iudicāt dū fit abstractio hui⁹ qđ
est esse a potētialitate p̄uatiōe de/
pendētia et alia quis impfectiōe
resultat tūc oceptus dei p̄prius et
absolutus. Adūt argumētū q̄a
de hoc esse sibi nomē p̄priū r̄ndit
moyli dices. dices inq̄t qui est mi/

theologia practice cō

sit me ad vos. **D**affirmat isti sile deceptu bonitatis sicut in lege noua r̄ndit xp̄us. solus deus bonus est. flecti vident in hāc s̄niaz. augl. pluries noliatim in suo oītauo de trinitate vbi in bonū absolutū do cet ferri. et sequat ei^o bonaūtura in suo itinerario sexto. **S**z ecce ne scio quo pacto duz practicā dare p̄fessus sū mysticā theologiā. re labor rursus ad speculatiuā. **E**t nō supuacue. **E**t quippe tibi nēarium o aia que in deū ferre q̄ris te per anagogicos excessus vt auertere discas te. p innatā vim abstractiuā a fātasmatisb^z sicut abstractiuā h̄uis inferior in brutis ex sp̄ebus sensatis elicit insensatas. **S**cīneis q̄z imp̄fectiones secerne a pfectō nibus vt tandem pure aliqd pfectū tibi resplendeat in essentiaq̄z bonitatem. loqmur in pro min⁹ eruditis in methaphysica seu theologiā q̄ dicamus si possum⁹ quo pacto quo ve obseruatōnis studio poterit se sp̄us a fātasmatisb^z auertere dū anagogicos aut supmētales q̄rit excessus. **E**t fortassis hoc poterit fieri si in om̄i cognitione medita tōne sua de deo nequaq̄z fistat hō in cognitione sed aspiret per vim affectiuā quasi cordis ore inhiāte in suā potentia et in suā sapiam in suā bonitatē saporandā q̄ gustandam tanq̄z ei^o qui totus est fr̄sibilis in filiis sup filios hom̄ p mā festatē potentie dñatiue iudicatis q̄z totus magn⁹ et mirabilis in

scripta CCCLxxviij

sapiētia cuius nō est numer⁹. tor⁹ deniq̄z suavis. totus desiderablis totus amabilis valde in bonitate et torrente voluptatis sue. occurret tibi sic nitenti sic intento pl̄ma turba fantasmatis. credo equidez irruent importune fantasmata et irrumpt̄. in utroq; oculos tuos interiores. **T**u v̄eo fortiter abīce seorsum ea q̄ntū poterit manu dei uotidis q̄ velut excusso capite sp̄ū liber euadere labora. **N**ec tu quasi dissimilatis eis sp̄etis ve perge q̄ pergis et per mediū agmen illud improbum alacer erumpe. sitis te spiritualis extimulet vt quēadmo duz desiderat ceruus. **I**ndiqz canum mortibus patens et supercalescens ad gelidos tutos q̄z fontes aquarū. sic tu labora contra impedietia fantasmata vt possis et tu dicere rore sancti spiritus calescatus desiderat anima mea ad te deus. **S**ituit anima mea ad deum fontez viuū quādo ventam. q̄ apparebo ante faciem dei. **S**cito atq̄ nisi te prius expurgauerit timoris lima per integrimā et non fitaz penitentiā. nisi mens insuper elimata peccati scorbia clara q̄z refulerit se per reformationē in nouitate spiritus s̄m duos act⁹ hierarchicos primos qui sūt purgare illuminare. vanum prorsus erit tibi ante lucem surgere. ad hoc. p fectionis culmen. **S**urgite pinde postq̄z ledoritis qui manducatis panem doloris in timore sc̄z sine

De practica

quo iustificari nemo potest ante deum
improbe audes irrumpere in oscula
luzis oris si nec pedibus cum lachry-
mis nec manibus cum gratiarum
actione prius illud osculari cura-
ueris. At vero tu et eosque peruenie-
rit bene conscientia mens et munda nec
gaudia neque aliud omnino vel ser-
uile vel mercenarii anxia recogno-
ret. Neque preterea de deo quicquam
negociosum durum asperum vel tur-
bulentum penset sicut de iudice re-
butore vel inflictore vindictae. Sed
hoc unicus venerit in mentez quia
totus desiderabilis est suavis et mi-
tis totus amari etiam si occiderit
dignissimus. dum solum ita placuit
amoris negotium inuola tunc ad
amplexus sponsi. stringe pectus il-
lud diuinum amicicie purissimis
brachis. fuge oscula castissima pa-
ris exuperantis omnem sensum. ut
et dicere subinde possis. dic o anima
gratulabunda et amorosa de-
uotio: dilectus meus mihi et ego
illi tecum.

Explicit Tractatus eximii docto-
ris Magistri Johannis Gerson de my-
stica theologia practice conscripta
Anno. M. ccccxxxij. In Vigilia
Pentecostes.

theologia